

Cetatenia romana - Dobandirea sa

Legea cetateniei romane reglementeaza modurile de dobandire cat si cele de pierdere a cetateniei, stabilind conditiile si procedura dupa care se realizeaza.

Pentru dobandirea cetateniei, in general se folosesc doua sisteme: jus sangvinis (dreptul sangelui) si jus soli (dreptul locului).

Conform sistemului jus sangvinis copilul devine cetatean roman daca se naste din parinti care, amandoi sau numai unul are cetatenie romana.

Conform sistemului jus soli copilul devine cetatean al acelu stat daca se naste pe teritoriul acelu stat. Acest sistem are serioase neajunsuri. (ex: cand parintii nu au cetatenia acelu stat unde s-a nascut copilul, este putin probabil ca acesta sa doreasca sa ramana cetatean al statului respectiv). In dreptul roman a fost adoptat sistemul jus sangvinis ca fiind cel mai potrivit.

Alte moduri de dobandire a cetateniei:

1. Dobandirea prin nastere:

Se aplica sistemul jus sangvinis: daca copilul se naste din parinti cetateni romani se stabileste ca este cetatean roman. Este cetatean roman copilul nascut dintr-un parinte cetatean roman si unul strain sau fara cetatenie.

In toate aceste cazuri teritoriul unde s-a nascut sau unde domiciliaza unul sau ambii parinti, nu influenteaza, in nici un fel cetatenia copilului.

2. Dobandirea cetateniei prin repatriere:

Acest mod de dobandire a cetateniei se refera la persoanele care au avut cetatenie romana si au pierdut-o ca urmare a stabilirii lor in strainatate si care doresc sa se reintegreze in societatea romana. Aceste persoane sunt legate de poporul roman si ca atare lege considera repatrierea un mod de dobandire a cetateniei romane.

Amintim o serie de situatii posibile:-dobandirea cetateniei romane de unul dintre sotii nu afecteaza cetatenia celuilalt sot, se stabileste ca sotul strain poate cere dobandirea cetateniei romane in conditiile legii.

-cat priveste copilul minor al repatriatului, legea prevede ca parintii hotarasc pentru copilul lor si ca minorul care a implinit varsta de 14 ani rebuie sa-si exprime consimtamantul separat. Daca parintii nu cad de acord, va decide tribunalul de la domiciliul minorului, tinand cont de interesele lui.

-cererile de repatriere se depun la Ministerul Justitiei. Aprobarea revine Guvernului la propunerea ministrului justitiei.

3. Dobandirea cetateniei prin adoptie:

Conform legii cetatenia romana se dobandeste de catre copilul cetatean strain sau fara cetatenie, prin adoptie, daca adoptatorii sunt cetateni romani sau, atunci cand adoptia se face de catre o singura persoana, daca acesta este cetatean roman, iar in toate cazurile adoptatul nu are varsta de 18 ani.

In cazul in care numai unul dintre adoptatori este cetatean roman atunci cetatenia va fi hotarata de comun acord, iar in caz de dezacord va decide instanta de judecata in functie de interesul adoptatului. Adoptia unui copil strain de catre cetateni romani se face numai cu incuviintarea unei autoritati statale, deoarece cetatenia prin adoptie este incontestabil o problema de stat.

4. Dobandirea(acordarea) cetateniei romane la cerere:

Acest mod de dobândire a cetățeniei române îi privește pe cetățenii străini sau persoane fără cetățenie care își manifestă voința de a se integra în societatea română. Cei care solicită cetățenia română trebuie să îndeplinească anumite condiții, proceduri, organul competent să aprobe cererea, precum și natura actului prin care se acordă cererea.

Condiții pentru acordarea cetățeniei române la cerere:

- a. **S-a născut și domiciliază la data cererii pe teritoriul României, ori deși nu s-a născut pe acest teritoriu locuiește în mod legal, continuu și statornic pe teritoriul statului român de cel puțin 7 ani sau cel puțin 5 ani în cazul în care este căsătorit cu un cetățean român. Aceste termene pot fi reduse, dacă solicitantul este o personalitate recunoscută pe plan internațional.**

Legea distinge între persoanele care s-au născut pe teritoriul României și celelalte. În primul caz legea nu mai pune condiția de a fi domiciliat un anumit timp pe teritoriul României, ci numai de a domicilia în timpul cererii, considerându-se că legăturile acestei persoane cu societatea românească sunt mult mai strânse decât în cazul unei persoane născute în străinătate.

- b. **Dovedește prin comportarea și atitudinea sa loialitate față de statul și poporul român.**
- c. **A împlinit vârsta de 18 ani.**
- d. **Are asigurate mijloacele legale de existență.**
- e. **Este cunoscut cu o bună comportare și nu a fost condamnat în țară sau străinătate pentru infracțiuni care îl fac nedemn de a fi cetățean român.**
- f. **Cunoaște limba și posedă noțiuni elementare de cultură și civilizație românească în măsura suficientă pentru a se integra în viața socială.**
- g. **Cunoaște prevederile Constituției Române.**

Legea reglementează două situații în cazul acordării cetățeniei române: se poate acorda cetățenia română persoanei care a avut această cetățenie și care cere redobândirea ei, cu păstrarea domiciliului în străinătate; în al doilea caz acordarea cetățeniei române persoanei care nu a avut niciodată această cetățenie dar o cere.

Aceste două categorii de persoane care cer (dobândirea și redobândirea cetățeniei române) nu sunt lipsite de condiții prevăzute de lege.

Astfel poate dobândi cetățenie română continuând să domicilieze în străinătate numai persoane care au mai avut cetățenie română dar care au pierdut-o într-un mod sau altul. De

asemenea, aceasta persoana depune juramantul de credinta in fata sefului misiunii diplomatice sau consulare a Romaniei din tara in care domiciliaza. In situatia persoanelor care cer acordarea cetateniei romane si care nu au mai avut aceasta calitate legea impune domicilierea in tara si obligatia depunerii juramantului in tara. Data la care se dobandeste cetatenia romana este cea in care s-a depus juramantul de credinta. Legea reglementeaza toate situatiile posibile in cazul cererii de acordare a cetateniei. Astfel, copilul care nu a implinit varsta de 18 ani nascut din parinti cetateni straini sau fara cetatenie, dobandeste cetatenia romana odata cu parintii sai. Daca numai unul din parinti dobandeste cetatenia romana, cetatenia copilului o vor hotara parintii de comun acord, iar in caz de dezacord tribunalul de la domiciliul copilului, tinand cont de interesele acestuia.

Consimtamentul copilului care a implinit varsta de 14 ani este necesar, iar cetatenia se dobandeste pe aceiasi cu parintii sai.

Cererea de acordare a cetateniei romane, se face personal sau prin mandatar cu procura speciala si autentica si se adreseaza comisiei pentru constatarea conditiei de acordare a cetateniei de pe langa Ministerul Justitiei. Daca in raport se arata ca nu sunt intrunite conditiile legale pentru acordarea cetateniei ministrul justitiei va comunica aceasta petitionarului. Daca sunt indeplinite conditiile, ministrul justitiei va prezenta Guvernului proiectul de hotarare pentru acordarea cetateniei. Aprobarea cererilor de acordare a cetateniei romane se face prin hotarare a Guvernului care apreciaza, in acest sens asupra propunerilor ministrului justitiei si se publica in Monitorul Oficial.

5. Cetatenia copilului gasit pe teritoriul Romaniei

Cum este si firesc, copilului gasit pe teritoriul tarii noastre si ai carui parinti sunt necunoscuti trebuie sa i se stabileasca o anumita stare civila, sa i se dea un nume si un prenume sa i se elibereze un certificate de nastere, etc. In acelasi timp trebuie sa i se stabileasca si apartenenta sa la un stat sau altul, caci cetatenia ii da posibilitatea sa se bucure de deplinatatea drepturilor si obligatiilor. Potrivit legii romane, copilul gasit pe teritoriul roman este cetatean roman daca nici unul din parinti nu este cunoscut.

Aceasta solutie se intemeiaza tot pe principiul jus sanguinis, prezumandu-se ca cel putin unul din parinti a fost cetatean roman.

In cazul in care filiatia copilului gasit pe teritoriul Romaniei a fost stabilita inainte ca acesta sa implineasca varsta de 18 ani, fata de ambii parinti, iar acestia sunt de cetatenie straina el pierde cetatenia romana. Acest lucru se intampla si in cazul in care filiatia copilului gasit a fost stabilita numai fata de un parinte cetatean strain, iar celalalt parinte a ramas necunoscut.

6. Juramantul de credinta fata de Romania

In cazul dobandirii cetateniei romane la cerere sau prin repatriere, se cere depunerea unui juramant de credinta fata de Romania. Prin continutul sau, juramantul de credinta este o afirmare solemna a dorintei persoanei respective de a fi devotat patriei si poporului roman, de a apara drepturile si interesele nationale, de a respecta constitutia si legile. Juramantul de credinta trebuie depus in termen de 6 luni de la data comunicarii hotararii prin care s-a acordat cetatenia romana. Juramantul se depune in fata ministrului justitiei sau a subsecretarului de stat delegate anume in acest scop. Dupa depunerea juramantului, ministrul justitiei, ori dupa caz, seful misiunii diplomatice sau consultare, va elibera persoanei careia i sa acordat cetatenia certificatul constatator. Juramantul de credinta are ca efect juridic faptul ca cetatenia romana se dobandeste data depunerii sale.

Pierderea cetateniei romane

1. Retragera cetateniei romane.

Trebuie sa remarcam ca retragera cetateniei romane apare ca o sanctiune.

Cetatenia romana nu poate fi retrasa aceluia care a dobandit-o prin nastere. Se poate retrage cetatenia romana celui care:

a. aflandu-se in strainatate, savarseste fapte deosebit de grave prin care vatama interesele statului roman sau lezeaza prestigiul Romaniei;

b. aflandu-se in strainatate se inroleaza in fortele armate ale unui stat cu care Romania a rupt relatiile diplomatice sau cu care este in stare de razboi;

c. a obtinut cetatenia romana in mod fraudulos. In primul rand, se constata ca nu se poate retrage cetatenia romana decat persoanelor care se afla in afara granitelor tarii. Cetateanului roman care domiciliaza pe teritoriul Romaniei nu i se poate retrage cetatenia romana decat atunci cand a obtinut-o in mod fraudulos. In al doilea rand, fiind vorba de o sanctiune, retragera cetateniei romane se pronunta numai impotriva persoanei vinovate, aflate in una din situatiile prevazute de lege si mentionate mai inainte sin u produce nici un efect juridic asupra cetateniei sotului sau copiilor.

Retragera cetateniei romane se pronunta de catre Guvern, prin hotarare, la propunerea Ministrului justitiei.

Cetatenia romana in aceste cazuri se pierde pe data publicarii in Monitorul Oficial a hotararii de retragere.

2. Renuntarea la cetatenia romana

Renuntarea la cetatenia romana a fost inscrisa ca mod de pierdere a cetateniei deoarece se pot ivi situatii in care o persoana, cetatean roman, doreste sa se stabileasca in strainatate sis a obtina cetatenia statului unde se stabileste. Legea stabileste ca se poate aproba renuntarea la cetatenia romana numai cetateanului roman care a implinit varsta de 18 ani si numai pentru motive temeinice.

Poate cere renuntarea la cetatenia romana cel care:

a. nu este invinuit sau inculpate intr-o cauza penala ori nu are de executat o pedeapsa penala;

b. nu este urmarit pentru debite catre stat sau fata de persoanele juridice ori fizice din tara, sau avand asemenea debite le achita ori prezinta garantii corespunzatoare pentru achitarea lor;

c. a dobandit ori a solicitat si are asigurarea ca va dobandi o alta cetatenie.

Depunerea si rezolvarea cererii sunt supuse acelorasi reguli ca cele stabilite pentru cererile de dobandire a cetateniei romane. Cetatenia se pierde in acest caz pe data publicarii in Monitorul Oficial a hotararii de aprobare a renuntarii la cetatenia romana.

Cererea de renuntate la cetatenia romana, fiind o cerere individuala nu produce efecte decat fata de cel ce o face si nu si fata de sot sau de copii, asa cum de altfel am precizat si la principiile cetateniei Romane. In cazul cand ambii parinti (sau unul, daca numai acesta este cunoscut sau in viata) obtin aprobarea renuntarii la cetatenia romana iar copilul minor se afla impreuna cu ei in strainatate, ori paraseste impreuna cu ei tara, copilul pierde cetatenia romana odata cu parintii sau, daca acestia au pierdut cetatenia romana la date diferite, pe ultima dintre aceste date. Legea cere si consimtamantul copilului care a implinit varsta de 14 ani.

3. Alte cazuri de pierdere a cetateniei romane

Situatii care privesc insa numai copiii minori, copiii care de regula urmeaza conditia juridical a parintilor.

Adoptia unui copil minor cetatean roman, de catre cetateni straini. Astfel, legea prevede ca, in cazul in care un copil minor cetatean roman este adoptat de cetatean strain, pierde cetatenia romana daca adoptatorul solicita aceasta in mod expres si daca adoptatorul este considerat, potrivit legii straine, ca a dobandit cetatenia straina.

In grija sa pentru copilul minor, legea merge mai departe si mai impune o conditie si anume ca, potrivit legii straine (a adoptatorilor), copilul sa fie considerat ca a dobandit cetatenia straina. Aceasta conditie este deosebit de importanta, deoarece se evita situatia neplacuta in care minorul adoptat ar putea ramane fara nici o cetatenie. De aceea legea precizeaza ca data pierderii cetateniei romane este data dobandirii de catre minor a cetateniei adoptatorului.

Dar adoptia din anumite motive, poate fi declarata nula sau anulata. Astfel, daca adoptia a fost declarata nula sau anulata, copilul care nu a implinit varsta de 18 ani este considerat ca nu a pierdut niciodata cetatenia romana.

Stabilirea filiatiei copilului gasit pe teritoriul Romaniei duce, de asemenea, la pierderea cetateniei romane, daca parintii sunt cetateni straini. Anularea, declararea nulitatii sau desfacerea adoptiei unui minor de catre cetateni romani.

Daca un copil strain a fost adoptat de cetateni romani, iar aceasta adoptie a fost anulata sau declarata nula este firesc ca acesta sa piarda cetatenia roman ape care o dobandise ca effect al adoptiei sale. Legea prevede in acest sens ca anularea sau declararea nulitatii adoptiei in cazul in care copilul nu a implinit varsta de 18 ani si domiciliaza in strainatate sau paraseste tara pentru a domicilia in strainatate, duc laconsecinta ca minorul e considerat ca nu a fost niciodata roman. Situata se prezinta in acelasi mod si in cazul desfacerii adoptiei, singura deosebire fiind ca de aceasta data copilul pierde cetatenia roman pe data cand adoptia a fost desfacuta.